

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ฉบับที่ ๑๓/๒๕๕๓

เรื่อง มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง ๒๕๕๒)

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชี มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี และกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบในการกำหนดมาตรฐานการบัญชีของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีในการประชุม ครั้งที่ ๑๖ (๑/๒๕๕๓) เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงออกประกาศ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก มาตรฐานการบัญชีฉบับดังต่อไปนี้ เมื่อมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ตามข้อ ๒ มีผลบังคับใช้

๑.๑ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๘ เรื่อง กำไรต่อหุ้น ซึ่งประกาศใช้บังคับโดยประกาศ ก.บช. ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ในลำดับที่ ๑๕ ของบัญชีรายชื่อมาตรฐานการบัญชีแนบท้ายประกาศ และให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ตามข้อ ๒.๑๕ ของประกาศฉบับนี้แทน

๑.๒ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๕๓ เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งประกาศใช้บังคับโดยประกาศคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ ๑๐/๒๕๔๘ เรื่อง ประกาศใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๕๒-๕๔ ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ตามข้อ ๒.๑๘ ของประกาศฉบับนี้แทน

๑.๓ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๕๒ เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล ซึ่งประกาศใช้บังคับโดยประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ ๕/๒๕๔๕ เรื่อง แก้ไขมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๕๒ ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ตามข้อ ๒.๖ ของประกาศฉบับนี้แทน

๑.๔ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๕ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง งบกระแสเงินสด มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๓ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๔๔ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๔๕ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๔๖ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๔๙ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง ซึ่งประกาศใช้บังคับโดยประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ ๙/๒๕๕๐ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ตามข้อ ๒.๔ ข้อ ๒.๑๐ ข้อ ๒.๑๒ ข้อ ๒.๑๓ ข้อ ๒.๑๔ และข้อ ๒.๓ ของประกาศฉบับนี้แทนตามลำดับ

๑.๕ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๕ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง การนำเสนอ งบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๙ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๔๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาล ซึ่งประกาศใช้บังคับโดยประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ ๓๘/๒๕๕๐ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๕ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) ฉบับที่ ๓๙ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) และฉบับที่ ๔๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ตามข้อ ๒.๒ ข้อ ๒.๕ และข้อ ๒.๑๖ ของประกาศฉบับนี้แทนตามลำดับ

๑.๖ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๙ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง สัญญาเช่า มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง สินค้าคงเหลือ และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๕๑ เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ซึ่งประกาศใช้บังคับโดยประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ ๖๒/๒๕๕๐ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๙ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) ฉบับที่ ๓๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) ฉบับที่ ๔๓ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) และฉบับที่ ๕๑ ประกาศ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ มาตรฐานการบัญชี ตามข้อ ๒.๘ ข้อ ๒.๓ และข้อ ๒.๑๙ ของประกาศฉบับนี้แทนตามลำดับ

๑.๗ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๖ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง การด้อยค่า ของสินทรัพย์ และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๕๔ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก ซึ่งประกาศใช้บังคับโดยประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ ๘๖/๒๕๕๑ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๖ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๕๔ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ มาตรฐานการบัญชี ตามข้อ ๒.๑๓ และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ตามข้อ ๒.๒๑ ของประกาศฉบับนี้แทนตามลำดับ

๑.๘ แม่บทการบัญชี (ปรับปรุง ๒๕๕๐) มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๐ เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๔ (ปรับปรุง ๒๕๕๐) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๔๐ เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ซึ่งประกาศใช้บังคับโดยประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ ๑๖/๒๕๕๒ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ แม่บทการบัญชี ตามข้อ ๒.๑ และมาตรฐานการบัญชี ตามข้อ ๒.๕ ข้อ ๒.๑๑ และข้อ ๒.๒๐ ของประกาศฉบับนี้แทนตามลำดับ

ข้อ ๒ ให้ใช้ แม่บทการบัญชี มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้แทน โดยมีการเปลี่ยนแปลงเลขฉบับใหม่ของมาตรฐานการบัญชีใหม่ ดังนี้

๒.๑ แม่บทการบัญชี (ปรับปรุง ๒๕๕๒)

๒.๒ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง การนำเสนอ
งบการเงิน

๒.๓ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง สินค้าคงเหลือ

๒.๔ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง งบกระแสเงินสด

๒.๕ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง นโยบายการบัญชี
การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

๒.๖ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๐ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลัง
รอบระยะเวลารายงาน

๒.๗ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง

๒.๘ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๓ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง สัญญาเช่า

๒.๙ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๐ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง การบัญชีสำหรับ
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล

๒.๑๐ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๓ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม

๒.๑๑ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๔ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูล
เกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

๒.๑๒ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง งบการเงินรวม และงบการเงินเฉพาะกิจการ

๒.๑๓ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง เงินลงทุน ในบริษัทร่วม

๒.๑๔ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง ส่วนได้เสียในการ ร่วมค้า

๒.๑๕ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๓ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง กำไรต่อหุ้น

๒.๑๖ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๔ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง งบการเงิน ระหว่างกาล

๒.๑๗ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๖ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง การด้อยค่าของ สินทรัพย์

๒.๑๘ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๗ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง ประมาณการ หนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและ สินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น

๒.๑๙ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๘ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มี ตัวตน

๒.๒๐ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๔๐ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์ เพื่อการลงทุน

๒.๒๑ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๕ (ปรับปรุง ๒๕๕๒) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

ข้อ ๓ ให้ใช้ มาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินเพิ่มเติม ตามบัญชี แนบท้ายประกาศ ต่อไปนี้

๓.๑ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑๒ เรื่อง ภาษีเงินได้

๓.๒ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๒๕ เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพ เศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง

๓.๓ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๖ เรื่อง การสำรวจและประเมินค่า แหล่งทรัพยากรแร่

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ศาสตราจารย์เกียรติคุณเกษรี ณรงค์เดช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29

เรื่อง

การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นการแก้ไข ของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 (IAS No.29 Financial Reporting in Hyperinflationary Economics (Bound volume 2009))

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
ขอบเขต	1-4
การปรับปรุงงบการเงินใหม่	5-37
งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิม	11-28
งบแสดงฐานะการเงิน	11-25
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	26
ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน	27-28
งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน	29-31
งบแสดงฐานะการเงิน	29
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	30
ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน	31
ภาษี	32
งบกระแสเงินสด	33
ตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบ	34
งบการเงินรวม	35-36
การเลือกและการใช้ดัชนีราคาทั่วไป	37
การสิ้นสุดลงของภาวะเงินเฟ้อรุนแรง	38
การเปิดเผยข้อมูล	39-40
วันถือปฏิบัติ	41

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 41 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของแม่บทการบัญชี ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง รายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง

ขอบเขต

1. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินรวมของกิจการซึ่งใช้สกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของตน
2. ภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง การรายงานผลการดำเนินงานและฐานะการเงินในสกุลเงินท้องถิ่นโดยไม่ได้มีการปรับปรุงใหม่นั้นย่อมไม่เกิดประโยชน์ เงินได้สูญเสียอำนาจซื้อไปในอัตราที่เร็วมากจนทำให้การเปรียบเทียบจำนวนเงินจากธุรกรรมและจากเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ณ เวลาที่แตกต่างกันก่อให้เกิดการหลงผิดได้ ถึงแม้จะเกิดขึ้นภายในงวดบัญชีเดียวกันก็ตาม
3. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดว่า ณ ทุกระดับเงินเฟ้อใดจึงจะถือว่าได้เกิดภาวะเงินเฟ้อรุนแรงขึ้นแล้ว เป็นเรื่องที่กิจการต้องใช้ดุลยพินิจว่าเมื่อใดที่จำเป็นต้องปรับปรุงงบการเงินใหม่เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้
ตัวอย่างของลักษณะพิเศษของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของประเทศที่บ่งชี้ว่าภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้เกิดขึ้นแล้ว แต่ไม่จำกัดอยู่เพียง มีดังนี้
  - 3.1 ประชากรโดยทั่วไปพอใจที่จะถือทรัพย์สินในรูปของสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวแทนเงิน หรือในรูปของสกุลเงินต่างประเทศที่ค่อนข้างเสถียร หรือใช้เงินสกุลเงินท้องถิ่นที่ตนถืออยู่ไปลงทุนทันทีเพื่อรักษาอำนาจซื้อ
  - 3.2 ประชากรโดยทั่วไปจะคำนึงถึงมูลค่าต่างๆ ในรูปสกุลเงินตราต่างประเทศที่ค่อนข้างเสถียรมากกว่าในรูปสกุลเงินท้องถิ่น การตั้งราคาสินค้าอาจจะอยู่ในสกุลเงินตราต่างประเทศนั้น
  - 3.3 การขายและการซื้อเชื่อจะกระทำ ณ ระดับราคาที่ยืดหยุ่นการสูญเสียอำนาจซื้อที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระหว่างระยะเวลาการให้สินเชื่อ ถึงแม้ระยะเวลาดังกล่าวจะสั้นก็ตาม
  - 3.4 อัตราดอกเบี้ย ค่าแรง และราคาสินค้าผูกพันกับดัชนีราคา และ
  - 3.5 อัตราเงินเฟ้อสะสมในช่วงระยะเวลาสามปีที่ผ่านมาใกล้เคียงหรือเกินร้อยละ 100
4. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มุ่งหวังให้ทุกกิจการซึ่งเสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงที่เหมือนกันนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ใช้กับงบการเงินนับแต่วันแรกของการรอบระยะเวลาที่รายงานซึ่งกิจการ

ได้ชี้ชัดแล้วว่าภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้เกิดขึ้นแล้วในประเทศเจ้าของสกุลเงินซึ่งกิจการใช้ในการรายงาน

การปรับปรุงงบการเงินใหม่

5. การเปลี่ยนแปลงของระดับราคาเป็นผลมาจากแรงผลักดันทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งอาจเป็นไปในลักษณะโดยทั่วไปหรือเฉพาะเจาะจงก็ได้ ตัวอย่างของแรงผลักดันเฉพาะเจาะจง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทานและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ซึ่งอาจส่งผลให้ราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งสูงขึ้นหรือลดลงอย่างมีนัยสำคัญและเป็นอิสระจากกัน นอกจากนี้ แรงผลักดันโดยทั่วไปอาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าโดยทั่วไป และต่ออำนาจซื้อของเงินตราโดยทั่วไปได้
6. กิจการซึ่งจัดทำงบการเงินภายใต้เกณฑ์ต้นทุนเดิมสามารถทำเช่นนั้นได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาโดยทั่วไป หรือการเพิ่มขึ้นของราคาสินทรัพย์หรือหนี้สินที่กิจการบันทึกอยู่ได้โดยข้อยกเว้นของกรณีดังกล่าวจะเป็นกรณีที่กิจการวัดมูลค่าหรือเลือกที่จะวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินนั้นโดยใช้มูลค่ายุติธรรม ตัวอย่างเช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งกิจการอาจตีราคาใหม่โดยใช้มูลค่ายุติธรรม หรือสินทรัพย์ชีวภาพซึ่งโดยทั่วไปจะต้องวัดมูลค่าโดยใช้มูลค่ายุติธรรม อย่างไรก็ตาม มีบางกิจการที่นำเสนองบการเงินโดยใช้เกณฑ์ต้นทุนปัจจุบันซึ่งเป็นการรับรู้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคาเฉพาะเจาะจงของสินทรัพย์ที่กิจการถืออยู่
7. ภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง งบการเงินของกิจการไม่ว่าจะได้จัดทำโดยใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิมหรือเกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน จะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่องบการเงินนั้นแสดงอยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานเท่านั้น ดังนั้นมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงให้ใช้กับงบการเงินของกิจการทั้งหลายที่รายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง และไม่อนุญาตให้กิจการเสนอข้อมูลภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เพื่อเป็นการเสริมงบการเงินที่ไม่ได้ปรับปรุงใหม่ นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่สนับสนุนให้กิจการเสนองบการเงินก่อนการปรับปรุงใหม่แยกต่างหาก
8. งบการเงินของกิจการซึ่งใช้สกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของตน ไม่ว่าจะจัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิมหรือเกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน จะต้องแสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานและต้องแสดงตัวเลขเปรียบเทียบของงวดก่อนตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงวดก่อนด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานด้วยเช่นกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเสนองบการเงินเปรียบเทียบในกรณีที่สกุลเงินที่นำเสนองบการเงินแตกต่างกัน ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้า 42.2 และ 43 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)

9. ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินจะต้องรวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนของกิจการและเปิดเผยรายการแยกต่างหาก

10. ในการปรับปรุงงบการเงินใหม่เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการจำเป็นต้องนำวิธีการบางประการรวมถึงดุลยพินิจมาใช้ การใช้วิธีการและดุลยพินิจอย่างสม่ำเสมอมีความสำคัญยิ่งกว่าความถูกต้องของจำนวนที่ได้จากวิธีการดังกล่าวซึ่งรวมอยู่ในงบการเงินที่ปรับปรุงใหม่

งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิม

11. รายการต่างๆในงบแสดงฐานะการเงินที่ยังไม่ได้แสดงด้วยหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานจะต้องปรับปรุงใหม่ด้วยดัชนีราคาทั่วไป

12. รายการที่เป็นตัวเงินจะไม่ถูกปรับปรุงใหม่ เนื่องจากรายการดังกล่าวได้แสดงด้วยหน่วยที่เป็นตัวเงินที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานอยู่แล้ว รายการที่เป็นตัวเงินหมายถึง เงินสดที่กิจการถืออยู่ และรายการที่กิจการจะได้รับหรือจ่ายเป็นเงินสด

13. สินทรัพย์และหนี้สินซึ่งผูกกับข้อตกลงที่ให้มีการเปลี่ยนแปลงราคาได้ เช่น หุ่นกู้หรือเงินกู้ยืมที่อ้างอิงกับดัชนี จะต้องปรับมูลค่าให้เป็นไปตามสัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งจำนวนยอดคงเหลือ ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน สินทรัพย์ และหนี้สินเหล่านี้จะแสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินที่ปรับปรุงใหม่ด้วยจำนวนหลังการปรับปรุงดังกล่าวข้างต้น

14. สินทรัพย์และหนี้สินอื่นที่เหลือทั้งหมดถือเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงิน รายการที่ไม่เป็นตัวเงินบางรายการอาจบันทึกด้วยจำนวนที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานอยู่แล้ว เช่น มูลค่าสุทธิที่จะได้รับหรือราคายุติธรรม ดังนั้นกิจการจึงไม่ต้องปรับปรุงรายการดังกล่าวใหม่ ส่วนสินทรัพย์ และหนี้สินที่ไม่เป็นตัวเงินอื่นๆ กิจการจะต้องปรับปรุงรายการดังกล่าวใหม่ทั้งหมด

15. รายการที่ไม่เป็นตัวเงินส่วนใหญ่มักแสดงมูลค่าตามราคาทุนหรือราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม ดังนั้นรายการดังกล่าวจึงแสดงด้วยจำนวนที่เป็นปัจจุบัน ณ วันที่ได้มา กิจการสามารถคำนวณหาราคาทุนปรับปรุงใหม่หรือราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมปรับปรุงใหม่ของแต่ละรายการดังกล่าว โดยการนำอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาทั่วไประหว่างวันที่ได้มาจนถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานไปปรับกับต้นทุนเดิมและค่าเสื่อมราคาสะสม ตัวอย่างเช่น ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ สินค้าคงเหลือจำพวกวัตถุดิบและสินค้าที่ซื้อมาเพื่อขาย ค่าความนิยม สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และสินทรัพย์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะปรับปรุงใหม่นับจากวันซื้อ ส่วนสินค้าคงเหลือจำพวกงานระหว่างทำ และสินค้าสำเร็จรูปจะปรับปรุงใหม่นับจากวันที่ต้นทุนการซื้อ และต้นทุนการแปรสภาพเกิดขึ้น

16. ในบางครั้งกิจการอาจไม่มีบันทึกรายละเอียดของวันที่ได้มาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หรือไม่สามารถประมาณวันที่ดังกล่าวได้ ภายใต้สถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนี้ การนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ในรอบระยะเวลาบัญชีแรก กิจการอาจจำเป็นต้องใช้การประเมินมูลค่ารายการโดยผู้เชี่ยวชาญอิสระเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงรายการดังกล่าวใหม่
17. เป็นไปได้ว่ากิจการไม่อาจหาอัตราค่าตัวไปของงวดต่างๆ จำเป็นต้องใช้ในการปรับปรุงที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้ ในสถานการณ์เช่นนี้ กิจการอาจจำเป็นต้องนำประมาณการมาใช้ เช่น โดยการพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานกับสกุลเงินต่างประเทศที่ค่อนข้างเสถียร
18. รายการที่ไม่เป็นตัวแทนบางรายการอาจแสดงด้วยมูลค่าปัจจุบัน ณ วันที่ไม่ใช่วันที่ได้มาหรือวันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ได้ตีราคาใหม่แล้วก่อนหน้านี้ ในกรณีเช่นนี้ มูลค่าตามบัญชีจะต้องปรับปรุงใหม่นับจากวันที่มีการตีราคาใหม่นั้น
19. มูลค่าของรายการที่ไม่เป็นตัวแทนที่ปรับปรุงใหม่แล้วนั้นอาจจะต้องปรับลดลงเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง หากมูลค่าของรายการดังกล่าวสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน ตัวอย่างเช่น มูลค่าภายหลังการปรับปรุงใหม่ของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ค่าความนิยม สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้าจะปรับลดลงให้เหลือเท่ากับมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน หรือมูลค่าภายหลังการปรับปรุงใหม่ของสินค้าคงเหลือจะปรับลดลงให้เหลือเท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับเป็นต้น
20. กิจการที่ถูกลงทุนซึ่งถูกบันทึกบัญชีโดยวิธีส่วนได้เสียอาจเสนอรายงานทางการเงินของตนในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง งบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จของกิจการที่ถูกลงทุนดังกล่าวจะต้องปรับปรุงใหม่ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคำนวณส่วนได้เสียของกิจการที่มีในสินทรัพย์สุทธิและผลการดำเนินงานของกิจการที่ถูกลงทุนดังกล่าว หากงบการเงินที่ปรับปรุงแล้วของกิจการที่ถูกลงทุนที่กิจการเข้าไปลงทุนแสดงอยู่ในสกุลเงินตราต่างประเทศ กิจการต้องแปลงค่างบการเงินดังกล่าวโดยใช้อัตราปิด ณ วันสิ้นงวด
21. โดยปกติผลกระทบของเงินเฟ้อจะรับรู้อยู่ในต้นทุนการกู้ยืมอยู่แล้ว ดังนั้นจึงเป็นการไม่เหมาะสมที่กิจการจะทำการปรับปรุงใหม่ซึ่งรายจ่ายฝ่ายทุนที่เกิดจากการใช้เงินกู้ยืมในการสร้าง ไปพร้อมกับการตั้งต้นทุนการกู้ยืมส่วนที่ชดเชยเงินเฟ้อเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ในงวดเดียวกัน กิจการควรรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมส่วนนี้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่ต้นทุนการกู้ยืมเกิดขึ้น
22. กิจการอาจได้มาซึ่งสินทรัพย์ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดให้สามารถชะลอการชำระเงินออกไปได้โดยไม่ต้องคิดดอกเบี้ย ในกรณีที่กิจการไม่สามารถคำนวณหาดอกเบี้ยที่แฝงอยู่ได้ กิจการควรปรับปรุงมูลค่าสินทรัพย์ดังกล่าวใหม่นับจากวันที่จ่ายชำระเงินแทนที่จะเป็นวันที่ซื้อสินทรัพย์
23. (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

24. ณ วันต้นงวดของงวดบัญชีแรกที่นำมาตราฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ กิจการควรปรับปรุง ส่วนประกอบในส่วนของเจ้าของใหม่ โดยใช้ดัชนีราคาทั่วไปนับตั้งแต่วันที่กิจการได้รับ ส่วนประกอบนั้นมาหรือวันที่ส่วนประกอบนั้นเกิดขึ้น ยกเว้นกำไรสะสมและส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์เพิ่ม ซึ่งส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ที่เกิดในงวดก่อน ๆ จะถูกตัดออก และกำไรสะสมที่ปรับปรุงใหม่นั้นจะเป็นผลมาจากการปรับปรุงใหม่ของรายการอื่นทั้งหลายในงบแสดงฐานะการเงิน
25. ณ วันสุดท้ายของงวดบัญชีแรกและในงวดถัด ๆ ไป กิจการต้องปรับปรุงส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของทุกรายการโดยใช้ดัชนีราคาทั่วไปนับตั้งแต่วันต้นงวดหรือวันที่กิจการได้รับส่วนประกอบนั้นมา (หากวันที่ได้รับนั้นเกิดขึ้นทีหลัง) และต้องเปิดเผยการเปลี่ยนแปลงของส่วนของเจ้าของสำหรับงวดเพื่อให้เป็นไปตาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนอ งบการเงิน

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

26. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้รายการในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทุกรายการต้องแสดงใน รูปของหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงาน ด้วยเหตุนี้รายการใน งบการเงินทั้งหมดจะต้องปรับปรุงใหม่ด้วยอัตราการเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคาทั่วไปนับจากวันที่ รายได้และค่าใช้จ่ายนั้นบันทึกในงบการเงินเป็นครั้งแรก

ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน

27. ในภาวะเงินเฟ้อ กิจการที่ถือสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินมากกว่าหนี้สินที่เป็นตัวเงินจะสูญเสียอำนาจซื้อ ส่วนกิจการที่มีหนี้สินที่เป็นตัวเงินมากกว่าสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินจะมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้นตราบเท่าที่ สินทรัพย์และหนี้สินนั้นยังไม่ผูกกับระดับราคาสินค้า ผลกำไรหรือขาดทุนจากรายการที่เป็นตัวเงิน สุทธินี้เป็นจำนวนผลต่างที่เกิดจากการปรับปรุงใหม่ของรายการที่ไม่เป็นตัวเงิน รายการในส่วน ของเจ้าของ รายการในงบกำไรขาดทุนแบบเบ็ดเสร็จ และจากการปรับปรุงสินทรัพย์และหนี้สิน ที่ผูกกับดัชนีราคา ซึ่งผลกำไรหรือขาดทุนดังกล่าวนี้อาจประมาณได้โดยการนำอัตรา การเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคาทั่วไปไปปรับกับจำนวนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของผลต่างระหว่าง สินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นตัวเงินของงวดนั้น
28. กิจการจะต้องนำผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินไปรวมในกำไรหรือ ขาดทุน รายการปรับปรุงสินทรัพย์และหนี้สินที่ผูกกับข้อตกลงที่ให้มีการเปลี่ยนแปลงราคาได้ตาม ย่อหน้าที่ 13 จะถูกนำไปหักลบกับผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน รายได้และค่าใช้จ่ายอื่น เช่น รายได้ดอกเบี้ย ดอกเบี้ยจ่าย และผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยน เงินตราต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนหรือเงินกู้ยืมเป็นรายการที่เกี่ยวข้องกับยอดดุลสุทธิ ของรายการที่เป็นตัวเงินทั้งสิ้น ถึงแม้กิจการจะเปิดเผยรายการดังกล่าวแยกต่างหากแล้วก็ตาม นำจะเป็นประโยชน์กว่าหากกิจการแสดงรายการดังกล่าวพร้อมกับผลกำไรหรือขาดทุนจาก ยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

งบการเงินที่ใช้เกณฑ์ต้นทุนปัจจุบัน

งบแสดงฐานะการเงิน

29. รายการที่แสดงด้วยต้นทุนปัจจุบันจะไม่ถูกปรับปรุงใหม่เพราะรายการดังกล่าวได้แสดงอยู่ในรูปของหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานแล้ว ส่วนรายการอื่นในงบแสดงฐานะการเงินจะถูกปรับปรุงใหม่ตามย่อหน้าที่ 11 ถึง 25

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

30. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จก่อนการปรับปรุงใหม่ที่แสดงตามเกณฑ์ต้นทุนปัจจุบันนั้น โดยทั่วไปจะแสดงต้นทุนในจำนวนที่เป็นปัจจุบัน ณ วันที่รายการหรือเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ต้นทุนขายและค่าเสื่อมราคาจะบันทึกบัญชีด้วยจำนวนต้นทุนที่เป็นปัจจุบัน ณ เวลาที่มีการใช้ ส่วนยอดขายและค่าใช้จ่ายอื่นจะบันทึกบัญชีด้วยจำนวนเงิน ณ วันที่เกิดรายการ ด้วยเหตุนี้ รายการดังกล่าวทั้งหมดจึงจำเป็นต้องปรับปรุงใหม่ให้อยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงานโดยใช้ดัชนีราคาทั่วไป

ผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงิน

31. ให้กิจการบันทึกผลกำไรหรือขาดทุนจากยอดดุลสุทธิของรายการที่เป็นตัวเงินตามย่อหน้าที่ 27 และ 28

ภาษี

32. การปรับปรุงงบการเงินใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้อาจทำให้เกิดผลต่างระหว่างจำนวนที่บันทึกบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการในงบแสดงฐานะการเงินกับฐานภาษีของรายการดังกล่าว กิจการจะต้องรับรู้ผลต่างดังกล่าวในบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

งบกระแสเงินสด

33. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้ทุกรายการในงบกระแสเงินสดต้องแสดงอยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน

ตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบ

34. ตัวเลขที่นำมาเปรียบเทียบของงวดก่อนจะต้องปรับปรุงใหม่โดยใช้ดัชนีราคาทั่วไป ไม่ว่าตัวเลขนั้นจะได้มาโดยวิธีต้นทุนเดิมหรือโดยวิธีต้นทุนปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้งบการเงินที่นำมาเปรียบเทียบนั้นแสดงอยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลของงวดก่อนในงบการเงินโดยแสดงให้เห็นเป็นหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงานด้วยเช่นกัน เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงตัวเลขเปรียบเทียบซึ่งสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินแตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ให้กิจการถือปฏิบัติตาม

ย่อหน้า 4.2.2 และ 4.3 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)

งบการเงินรวม

35. บริษัทใหญ่ที่เสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงอาจมีบริษัทย่อยที่เสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรงด้วยเช่นกัน งบการเงินของบริษัทย่อยดังกล่าวนั้นจะต้องปรับปรุงใหม่โดยใช้ดัชนีราคาทั่วไปของประเทศเจ้าของสกุลเงินที่ใช้รายงานก่อนที่จะนำงบการเงินนั้นไปรวมในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ ในกรณีที่บริษัทย่อยดังกล่าวเป็นบริษัทย่อยในต่างประเทศ งบการเงินที่ปรับปรุงใหม่จะแปลงค่าโดยใช้อัตราปิด ณ วันสิ้นงวด และสำหรับงบการเงินของบริษัทย่อยที่มีได้รายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจที่มีเงินเฟ้ออย่างรุนแรงให้กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เมื่อมีการประกาศใช้)
36. ในกรณีที่งบการเงินรวมประกอบด้วยงบการเงินที่มีวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาที่รายงานแตกต่างกัน รายการทุกรายการ ไม่ว่าจะเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงินหรือที่เป็นตัวเงินก็ตาม จะต้องปรับปรุงใหม่ให้อยู่ในหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันที่ของงบการเงินรวมนั้น

การเลือกและการใช้ดัชนีราคาทั่วไป

37. ในการปรับปรุงงบการเงินใหม่เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กิจการจะต้องใช้ดัชนีราคาทั่วไปซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในอำนาจซื้อโดยทั่วไป ทุกกิจการที่เสนอรายงานในสกุลเงินของสภาพเศรษฐกิจเดียวกันจึงควรใช้ดัชนีเดียวกันเพื่อการปรับปรุงงบการเงินใหม่

การสิ้นสุดลงของภาวะเงินเฟ้อรุนแรง

38. เมื่อภาวะเงินเฟ้อรุนแรงได้สิ้นสุดลงและกิจการไม่ต้องจัดทำและเสนองบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้อีกต่อไปแล้ว กิจการควรใช้จำนวนเงินตามหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีก่อนที่เสนอรายงานเพื่อยกไปในงบการเงินของงวดถัดไป

การเปิดเผยข้อมูล

39. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้
- 39.1 ข้อเท็จจริงที่ว่างบการเงินและรายการที่แสดงเปรียบเทียบของงวดก่อนได้ปรับปรุงใหม่จากการที่อำนาจซื้อโดยทั่วไปของสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้เปลี่ยนแปลงไป และด้วยเหตุดังกล่าวจึงต้องแสดงในรูปของหน่วยวัดค่าที่เป็นปัจจุบัน ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน
- 39.2 งบการเงินใช้เกณฑ์ต้นทุนเดิมหรือต้นทุนปัจจุบัน

39.3 ชื่อของดัชนีราคาและระดับของดัชนีราคา ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลารายงาน และการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาในระหว่างรอบระยะเวลาปัจจุบันที่รายงานและรอบระยะเวลาก่อนที่รายงาน

40. การเปิดเผยที่กำหนดโดยมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้เพื่อรับรู้ผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อในงบการเงิน นอกจากนี้ ยังเป็นการให้ข้อมูลอื่นที่จำเป็นเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้และจำนวนเงินที่เป็นผลมาจากหลักเกณฑ์นั้น

วันถือปฏิบัติ

41. มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ใช้กับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป